

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

СТУДИИ НА СЛУЧАЈ ЗА ТЕСТ

ГРАЃАНСКО ПРАВО (МАТЕРИЈАЛНО И ПРОЦЕСНО)

1. Тужителот Б.М. со неговата тетка С.Н. на ден 31.1.2013 година склучил Договор за доживотна издршка на стан сопственост на неговата тетка и заверен пред нотар. По склучувањето на договорот тетката на тужителот починала, а нејзиниот сопруг со кого немала деца во оставинска постапка го пријавил станот и истиот го наследил иако станот претставувал посебен имот на покојната. Овој стан со Договор за поклон го дал на својот син од првиот брак, со оглед да со покојната немал деца, и во катастарската евиденција е заведен на име на сега тужениот. Тужителот кој го склучил Договорот за доживотна издршка поднесе тужба против синот за поништување на Договорот за подарок.

2. Тужителот Л.М и тужената М.Д се брат и сестра. Два месеци пред смртта на нивниот татко тужената склучила Договор за доживотна издршка со нејзиниот татко. На денот на потпишувањето на договорот нејзиниот татко имал повеќе од 85 години и бил со нарушена здравствена состојба. Во текот на постапката пред првостепениот суд било доставено невропсихијатриско вештачење со кое е утврдено дека покојниот во периодот на склучување и потпишување на договорот бил целосно деловно неспособна личност. Тужителот поднел тужба за поништување на договорот за доживотна издршка спрема неговата сестра како тужена.

3. Тужителката М.Р била во брак со П.Р кои за време на траење на брачната заедница изградиле куќа. Во тоа време биле родени нивните синови сега тужените Р.Р и Г.Р. Во 2015 година сопругот П.Р склучил Договор за поклон со неговите синови, сега второ и третотужени како поклонопримачи. Недвижноста им е предадена на синовите, и истиот е запишан во катастар на нивните деца. Поради нарушени семејни односи по смртта на сопругот, тужителката М.Р. поднела тужба за да се утврди ништавност на Договорот за подарок за $\frac{1}{2}$ идеален дел како имот стекнат во брак. Во поднесената тужба вредноста на спорот не е определена.

4. Тужителите се сестри и деца на покојната Ц.М. Покојната Ц.М со оглед да нејзиниот сопруг бил починат, склучила тестамент со тужената Д.З во отсуство на тужителките. Во рубриката завештател, сега покојната Ц.М ставила потпис со отисок од прстот и во моментот на ставањето на отисокот имала метастази во мозокот поради што често повраќала, одбивала храна. Значи сега покојната не била способна за расудување. Тужителките како нејзини ќерки бараат од судот со тужба да се поништи тестаментот на покојната Ц.М.

5. На ден 8.03.2002 година бил склучен договор за доделување стипендија за постдипломски студии помеѓу Министерство за образование и наука како давател на

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

стипендија и Л.Д. дипломирана на Ф факултет како корисник на стипендијата. Договорот бил заверен кај тужителот под бр..... од 11.03.2002 година. Согласно чл.2 од договорот, Министерството се обврзало на корисникот да му исплатува средства за стипендија за времетраење од 24 месеци, а согласно ст.3 на овој член од договорот, стипендијата требало да се исплатува секој месец, почнувајќи од 1.04.2002 година. Согласно чл.4 т.2 од договорот, корисникот се обврзал во време од 5 години да магистрира, сметано од денот на започнувањето на стипендирањето.

Со решението за исплата на средствата за стипендија за постдипломски студии бр.....од 7.06.2002 година, на лицето Л.Д. под реден бр.....и биле исплатени групно три стипендии за април, мај и јуни месец 2002 година и тоа преставувало прв акт на давателот на стипендијата за исплата на стипендии по договорот, а овие средства легнале на сметка на тужената со трансфер од 19.06.2002 година, дата на валута 14.06.2002 година.

Министерството не постапувало согласно преземените и достасани договорни обврски од чл.2 ст.3 од договорот, односно стипендиите не ги исплатувало месечно, туку групно за три месеци, во последниот месец.

Корисникот на стипендијата ја одбрала магистерската теза на 14.05.2007 година и се здобила со звање магистер по ф науки.

На 8.10.2010 година надлежното Министерство се обратило до корисникот на стипендијата со известие дека истата не ги почитувала договорните обврски и не магистрирала во рок, поради што ќе мора да ги врати средствата за магистрирање, па на 28.12.2010 година до истата доставил опомена пред тужба.

6. Доверителот и должникот на ден 31.10.2007 година му позајмил пари во износ од 10.000 евра во готово за што склучиле договор пред нотар С Ј под УЗП.бр..... од 02.11.2007 година, во кој договор во чл.3 било предвидено дека заемопримачот, се обврзува да го врати земениот заем првиот ден по истекот на три месеци од датумот на започнување на должничко - доверителски односи. На ден 01.11.2007 година, помеѓу странките бил склучен уште еден договор за заем во износ од 10.000,00 евра, под УЗП.бр..... од 02.11.2007 година, кај нотар З П Во чл.3 од истиот било предвидено дека заемопримачот се обврзува позајмената сума безкаматно да му ја врати на заемодавачот на првиот ден по истекот на три месеци од датумот на започнување на должничко - доверителски односи. Должникот не му ги вратил на доверителот земените пари на заем по двата договора во вкупен износ од 20.000 евра во определените рокови.

На ден 01.03 2008 година доверителот го повикал должникот да му го врати долгот заедно со каматата, но овој наместо да му ги врати девизните средства во целост, му понудил делумно да ја исполни обврската од договорот, со тоа што ќе му врати 10.000 евра од долгот, а за остатокот му понудил да му го продаде неговото патничко возило Опел зафира. Доверителот ја прифатил ваквата понуда и на ден 01.04 2008 година потпишале нов договор со кој 10.000, евра да му бидат вратени веднаш а остатокот од невратените 10.000 евра со стасаната камата да се сметаат како купопродажна цена на возилото кое должникот се обврзал да му го предаде во владение на доверителот. Исто така било договорено да должникот ја плати и регистрацијата за возилото. Истото требало да се регистрира на ден 15.12.2008 година. Веднаш по склучување на овој договор должникот му ги предал 10.000 евра на доверителот за кое

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

нешто доверителот му дал писмена признаница, а на ден 01.05 2008 година должникот му го предал неговото патничко возило на доверителот.

7. Тужителите се сосопственици на недвижен имот кој од источна страна граничи со имотот на тужениот. На ден 28.02.2008 година дел од имотот кој што бил во сопственост на тужителите го изорал и го посеал со жито. За ваквото дејствие на тужениот тужителите разбрале на ден 2.03.2008 година и на ден 15.04.2008 година поднеле тужба. Како сосопственик на недвижниот имот било уште едно лице кој не е тужител во постапката. Судот донел одлука со која го уважил тужбеното барање на тужителите. Полномошник на тужителите ја примил пресудата на 16.06.2008 година. По однос на трошоците првостепениот суд одлучил секоја странка да ги сноси своите трошоци. Сопственикот кој не е тужител од своја страна поднел жалба против одлуката на судот на ден 01.07.2008 година.

8. Тужителот поднел тужба за утврдување на ништавност на договор за купопродажба. По добивањето на тужбата упатена од страна на судот тужениот со поднесок насловен како одговор на тужба, а потпишан од неговиот законски застапник го признава тужбеното барање на тужителот во целост. Кон одговорот на тужба нема приложено посебно овластување на законскиот застапник за признавање на тужбеното барање. Против ваквата пресуда жалба поднел тужениот.

9. Тужителот поднел тужба за надомест на штета сторена од тужениот. Имено тужениот иако не бил регистриран за поправка на електрични уреди пред тужителот се преставил како мајстор и му гарнатира дека може да му ја поправи машината за перење. По неколку дена откако тужениот превзел дејствија на машината му ја вратил на тужителот. Меѓутоа со оглед дека машината повторно не работела тужителот повикал вештак кој утврдил дека штетата е направена поради нестручна поправка така што машината останала неупотреблива. Поради ваквата штета што ја има направено тужениот тужителот поднел тужба за надомест на штета, а за доказ го предложил вештачењето во кое што е наведена причината за штетата и висината на штетата како и писмен доказ дека тужениот ја примил машината за перење за поправка со негов потпис. Тужениот поднел одговор на тужба во која го оспорил барањето на тужителот меѓутоа наведува дека е точно дека самиот бил уверен дека ќе може да го поправи дефектот на машината на тужителот меѓутоа по нејзиното отварање видел дека недостасува одреден дел кој требал да биде сменет, па со оглед дека немал лично тој такви делови за го вргуди во машината самиот импровизирал нешто на своја рака и направил дел кој што мислел дека ќе е добар и ќе може да работи машината. Докази не предлага во одговорот на тужба. Судот без да закаже расправа, донел одлука и го уважи тужбеното барање на тужителот.

10. Тужителката и тужениот биле брачни другари но поради заемно несогласување тужената ја напуштила брачната заедница и заминала со малолетното дете кај своите родители. Тужителот поднел тужба за развод на брак со предлог малолетното дете да биде доверено на чување и воспитување кај него, а тужената да плаќа издршка по 3.000,00 денари месечно за малолетното дете. За доказ предложил

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

распит на сведоци и признание на тужената. Тужената во одговор на тужба не ги оспорува наводите на тужениот дека се нарушени меѓусебните односи и докази не предлага. По тужбата судот закажува подготвително рочиште на кое не се јавува тужената след што тужителот предложил на судот да донесе пресуда поради изостанок кој предлог судот го прифатил и донел таква одлука. Против пресудата на првостепениот суд тужената изјавила жалба.

11. Тужителот поднел тужба за надомест на штета против тужен кој е причинител на штета. Инаку штетата е направена во дворот на тужителот во кој истиот имал засадено градинарски култури. Штетата е направена од свињата на тужениот која што ја пуштил слободно во дворното место на тужителот. Во тужбата прилага докази записник од извршен увид на лице место од страна на судот и вештачење за висината на штетата од дипл.инж. агроном. По добивање на тужбата тужениот во одговор на тужба изречно не го оспорува тужбеното барање и не прилага докази за неоснованоста на истата. На подготвителното рочиште иако уредно поканет тужениот не дошол. На главната расправа одржана од страна на првостепениот суд во текот на изведување на доказите ја напуштил салата за судење без да наведе причини и без да го оспори тужбеното барање. Првостепениот суд расправајќи по тужбата донел пресуда. Жалба поднел тужениот поради суштествена повреда на постапката и нарушување на начелото на контрадикторност на постапката.

12. Тужителката е сестра на тужената. Со тужбата бара да се утврди дека е сопственик на патничко моторно возило кое што е запишано на име на тужената во договорот за купопродажба. Ова со оглед дека парите што ги дава за купување на возилото биле исклучително нејзини, а таква била и волјата за купопродажбата со оглед дека нејзината сестра била запознаена и се согласила само на нејзино име да се заведе како нејзина сопственост, а всушност како сопственик на возило да биде тужителката. Тужителката имала владение на возилото меѓутоа се плашела дека тужената може со договор за купопродажба да го продаде на друго лице, со оглед дека знаела дека тужената западнала во долгови. За доказ предложила сообраќајна дозвола, договор за купопродажба изјава од тужената за признавање на фактите., како и извадок од банка дека на денот на склучување на договорот ги префрлила парите на сметка на продавачот. Во тужбата наведува дека тужената е со нарушено психичка здравствена состојба и дека повела постапка за одземање на деловна способност која што сеуште не била завршена. По добивање на тужбата и доказите судот ја доставил тужбата на одговор на тужената заедно со предложените докази кон тужбата и со оглед дека по протекот на законскиот рок не добил одговор на тужба, без расправа донел пресуда со кое што го уважил тужбеното барање на тужителката.

13. Тужителот е вработен кај тужениот со одделни договори за вработување на определено време без прекин почнувајќи од 01.04.2007 година до 31.03.2012 година на работно место за кое ги исполнува условите според стручната спрема. Кај истиот работодавач (кај тужениот) се ослободи работно место поради пензионирање на работник за кое се бара иста стручна спрема како што има тужителот. Ослободеното работно место не е укинато односно има обезбедени финансиски средства за негово

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

пополнување со друг работник за што е објавен и оглас. Тужителот и понатаму е вработен кај тужениот каде се обрати со барање да склучат договор за вработување на неопределено време, но неговото барање не се прифати, поради што тужителот поднел тужба до надлежен суд.

14. Тужителот е вработен кај тужениот на работно место кое одговара на неговата стручна подготовка. Согласно одредбите на колективниот договор кај тужениот на работникот му следува регрес за годишен одмор и новогодишен надомест во соодветни износи, што тужениот не му ги исплатил за претходната година. Тужителот писмено побарал од тужениот да му ги исплати овие износи, но го одбил неговото барање со образложение дека на ниеден работник не му ги има исплатено, а исплатата на овие износи во колективниот договор е предвидена само како можност, а не обврска.

15. Работникот е вработен кај работодавачот од 1993 година на работно место кое е соодветно на неговата стручна подготовка за што прима одредена плата. Во 2013 година рабоводниот орган му доставил одлука отказ со која го откажува договорот за вработување и истовремено му понудил нов променет договор за работно место со иста стручна подготовка, кое во моментот не постои во внатрешните акти кај работодавачот односно во актот за систематизација на работните места, но со помала плата. Во одлуката не се наведени причините за таквата промена. Работникот го прифатил новиот променет договор, но кај потписот ставил забелешка дека го задржува правото да ја оспорува ваквата одлука на работодавачот за промена на договорот за вработување. Работникот сметал дека му се повредени неговите права за што поднел тужба до надлежен суд.

16. Работникот е вработен кај работодавачот неколку години со договор за вработување. Поради наводно кршење на работниот ред и дисциплина или работните обврски односно направена кражба, рабоводниот орган му доставува одлука за откажување на договорот за вработување без отказан рок, што е утврдено со законот за работните односи или друг закон, колективен договор како и правилата за работа кај работодавачот. На тој начин се смета дека работникот му направил штета на работодавачот. Работникот поднел навремен приговор со образложение дека таквата одлука не се заснова на никакви докази и дека тој не сторил кражба. Повисокиот орган кај работодавачот не се впуштил подробно во оценување на приговорот и истиот го одбил како неоснован, поради што работникот поднел тужба до надлежен суд.

17. Работникот е вработен кај работодавачот неколку години на соодветно работно место на неопределено и полно работно време. Поради сомневање дека сторил дејствија со кои се повредени работните обврски настанала одговорност на работникот. Работодавачот пред започнување на постапката за утврдување на неговата одговорност го отстранува од работа при што донесува одлука за негово отстранување до донесување на одлука за отказ на договорот за вработување. Оваа одлука има образложение во кое се наведуваат причините поради кои се отстранува работникот и правна поука за натамошно постапување и заштита на правата на работникот. Незадоволниот работник поднел навремен приговор до второстепениот орган кај

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

работодавачот, но не добил одговор, по што поднел тужба за заштита на своите права пред надлежен суд.

18. Тужителот - работник кој работел кај тужениот работодавач незаконски бил отпуштен од работа, но по негова тужба со судска одлука бил повторно вратен на истото работно место со иста плата. Од денот кога бил отпуштен од работа до денот кога бил повторно вратен поминале 15 месеци, за кој период не примал плата и други надоместоци. Работодавачот ја извршил судската одлука и го вратил работникот на работа, но не му ја исплатил бруто платата која би ја земал кога би бил на работа согласно со закон, колективен договор и договорот за вработување, намалена за износот на приходот кој работникот го остварил врз основа на работа, по престанокот на работниот однос, како и останатите придонеси од работен однос. Бидејќи тужениот доброволно не му исплатил соодветен износ на име неисплатена плата, тужителот поднесе тужба до надлежен суд.

19. Брачниот другар на работникот кој е упатен во странство поради вршење на дипломатско-конзуларни работи, по истекот на времето поминато по тој основ, се обратил до својот работодавач во законски рок да биде вратен на работно место на кое претходно работел. Во периодот додека бил во странство му мирувал работниот однос и сите права и обврски кои произлегуваат од него. По неговото враќање, откако престанале причините поради кои му мирувал работниот однос, писмено се обратил до работодавачот да го врати на работа на работно место согласно неговата стручна подготовка, но работодавачот одбил да го врати на работа.

20. Со Наод, оценка и мислење на Комисијата за оценување на работната способност на работникот му е утврдено постоење на непосредна опасност од настанување на инвалидност доколку продолжи да работи на работното место на кое дотогаш работел со предлог работодавачот да го распореди на друго работно место соодветно на неговото образование и способност. Затоа, работникот се обратил кај работодавачот со писмено барање да биде распореден на друго, соодветно работно место, каде не постојат опасности кои штетно влијаат на неговото здравје, но не добил одговор. Поради тоа, тој во законски рок побарал заштита на своите права пред надлежниот суд.

21. Поради наводно направена повреда на работните обврски и на работниот ред и дисциплина работоводниот орган на работникот му изрече парична казна во висина од 15% од последната исплатена плата во траење од четири месеци и таквата одлука без приложени и образложени докази му ја достави на работникот. Работникот поднел навремен приговор до повисокиот орган кој со решение го одбил приговорот.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

Незадоволен од ваквата одлука, работникот побарал заштита на своите права пред судските органи.

22. Тужителот е вработен кај тужениот неколку години што докажува со договор за вработување. Во еден период, во време на штрајк кај работодавачот, тужителот со одлука на работодавачот бил отстранет од работа поради наводно поттикнување на насилничко и недемократско однесување на останатите вработени. Поради тоа, работникот (сега тужител) за време додека траел штрајкот не доаѓал на работа ниту учествувал во штрајкот за што има докази. Веднаш после завршувањето на штрајкот, против тужителот е покрената дисциплинска постапка, по што е донесена одлука со која му се откажува договорот за вработување без отказан рок, поради тоа што иако бил отстранет од процесот на работа учествувал во штрајкот со што сторил тешка повреда на договорот за вработување. Во дозволен рок тужителот поднел приговор до второстепениот орган кај работодавачот, истиот му е одбиен како неоснован, иако не се впуштил поподробно во испитување на приговорот и доказите кои работникот ги доставил во прилог. Поради тоа, во законски рок тужителот покренал судски спор пред надлежен суд.

23. Тужителот како купувач и првотужениот како продавач склучиле писмен незаверен договор за купопродажба на стан за сума од 50 000 евра со рок на отплата од 20 години. Тужителот живеел во станот се до 2015 година кога насилно му бил одземен од првотужениот. Тужителот поднел тужба против првотужениот за утврдување право на владение, со предлог за издавање на привремена мерка, па судот со решение за привремена мерка која станала правосилна му забранил на тужениот да го продава станот. По донесувањето на оваа привремена мерка бил склучен писмен заверен Договор за купопродажба на истиот стан помеѓу првотужениот како продавач и второтужениот како купувач. Тужителот поднел тужба за поништување на Договорот за купопродажба склучен меѓу прво и второ тужениот.

24. Тужителката и тужениот склучиле писмен Договор за изградба и купопродажба на стан. Со договорот тужениот и продал на тужителката како купувач трособен стан во површина од 74 м². Тужителката живее во станот. Во смисла на член 177 од ЗПП тужителката поднела тужба во судот со барање да се утврди дека со договорот за купопродажба на стан купила стан во површина од 67 м².

25. Тужителката е мајка на првотужената и сопруга на второтужениот. Првотужената за време на траење на брачната заедница на нејзините родители со нејзиниот татко склучила Договор за заедничко градење и истата вложила во градбата заедно со нејзиниот сопруг 14 000 евра за изградба на семејната куќа. Второтужениот со Договор за поклон ја подарил семејната куќа на сега првотужената неговата ќерка, договорот е солемнизиран кај нотар и куќата е запишана на име на првотужената. Тужителката која е мајка на првотужената со поднесената тужба бара да се поништи Договорот за поклон за ½ идеален дел како имот стекнат во брак, бидејќи Договорот за

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

подарок е склучен без нејзина согласност.

Првотужената, ќерка на тужителката го оспори тужбеното барање наведувајќи дека таа учествувала во изградбата на семејната куќа, а мајката и била присутна кога се заверувал договорот кај нотар. Второтужениот, сопругот на првотужената наведе дека остава судот да одлучи според расположливите докази.

26. Тужителот е зависник од хероин, се лекувал од наркомарнија, и во една таква состојба склучил Договор за заем со тужената. Во периодот пред, за време на склучувањето на договорот за заем и во периодот на ставање на хипотека на дуќанот тужителот бил делумно деловно способен. Тоа значи дека тој бил способен за донесување на некои секојдневни и небитни одлуки, меѓутоа не бил деловно способен за да потпишува договори како што е договорот за заем и договорот за хипотека. По склучувањето на договорот за заем била ставена хипотека на дуќанот сопственост на тужителот. Тужителот и должи на тужената износ од 20 000 евра со рок на враќање од два месеци и месечна камата од 10 % поради невраќање на заемот бил поднесен предлог за извршување – породажба на дуќанот. Тужителот преку посебен старател со оглед да во меѓувремено му е одземена деловната способност поднесе тужба за поништување на договорот за заем и поништување на хипотеката.

27. Тужителот и тужениот се родени браќа. Во текот на 2015 година тужителот дознал дека нивниот татко склучил Договор за доживотна издршка со тужениот. Согласно договорот кој е заверен пред нотар тужениот како давател на издршката се обврзал да се грижи за својот татко на начин што ќе му подготвува храна, ќе му купува средства за лична хигиена, ќе му купува лекови, односно ќе се грижи за неговото домаќинство. Тужениот не ги исполнува преземените обврски од договорот за доживотна издршка, сето тоа го прави тужителот. Таткото на странките е стар на возраст од 80 години. Тужителот поднесе тужба до судот со барање судот да го поништи Договорот за доживотна издршка склучен помеѓу тужениот и таткото на странките.

28. Тужителот е татко на тужените, помеѓу тужителот и тужените бил склучен писмен Договор за поклон на недвижен имот – стан со кој тужителот кој е сопственик на станот им го поклонува на своите ќерки како поклонопримачи. Овој договор е потпишан од страна на тужителот и тужените и истиот е заверен пред нотар. Писмениот договор бил склучен на ден 26.1.2010 година а тужителот поднел тужба во 2015 година со тужбено барање да се утврди дека договорот за подарок е апсолутно ништавен договор поради заблуда на тужителот во содржината на договорот.

29. На тужителот му бил доделен стан на користење од работната организација во која работел. Тужителот склучил брак со првотужената, а тужителот е постар од тужителката цели 30 години. По тужба на тужителот бракот бил разведен, и првотужената ја напуштила брачната заедница. За време на бракот тужителот дал изјава станот да го откупи од второтужениот. Станот истата го откупила и склучила договор за купопродажба со второтужениот.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

Со поднесената тужба тужителот бара да се поништи изјавата за откуп на станот бидејќи истата е дадена во заблуда и договорот за купопродажба склучен помеѓу прво и второтужениот да се поништи.

30. Тужителот и тужениот се другари од детство и често се собираат во друштво да се коцкаат. При едно такво дружење тужениот му побарал пари на тужителот за да продолжи со коцкањето и овој му дал 5.000 евра . Тужениот ги изгубил и овие пари и не му ги вратил на тужителот. Тужителот поднел тужба за долг во кое што ги наведува овие факти и доставува признаница во кое што е наведено дека тужениот заради продолжување на коцкањето на одредена дата земал пари на заем од тужителот. Побарал трошоци на постапката. По добивање на тужбата во која што од страна на судот било опоменат тужениот на последиците од недавање на писмен одговор на тужба и доставување на доказите тужениот во определениот законски рок не поднел одговор на тужба.Првостепениот суд без расправа донел пресуда со која го усвоил тужбеното барање на тужителот. Првостепениот суд одлучил секоја странка да ги сноси свои трошоци. Против одлуката на судот е поднесена жалба.

31. Тужителот и тужениот се непосредни соседи. При превземање на градежни работи на својот имот тужениот направил штета на имотот на тужителот на начин што ја оштетил фасадата на неговата куќа. Пред да ја поведе постапката пред суд тужителот писмено го повикал тужениот да ја отстрани штетата со превземање на градежни дејствија. Тужениот не одговорил на ваквата писмена опомена сметајќи дека не е должен да му ја поправи фасада која што му ја оштетил поради што тужителот поднел постапка за обезбедување на докази и повикал вешто лице градежен инж. кое што изготвило вештачење во кое се дадени позициите и дејствијата што треба да ги направи тужениот за да се санира штетата, а дал и вредносно колку изнесува вкупната штета. На поканата на судот во постапката за обезбедување тужениот се одзвал и бил на лице место кога судот извршил увид на лице место со вешто лице, тогаш на записник кажал дека навистина му направил штета на тужителот меѓутоа немал можности да му ја отстрани штетата ниту пак да му ги плати парите. Тужителот поднел тужба за штета во износ утврден со вештачењето. За доказ предложил судскиот записник за обезбедување на докази и вештачењето од вешто лице како и сведокот кој присуствува на постапка за обезбедување на докази и признание на тужениот. Тужбата со доказите му е доставена на тужениот но во поканата за доставување на истата, не бил опоменат за последиците од недавање на писмен одговор на тужба.Тужениот не дал писмен одговор на тужба. Првостепениот суд донел пресуда.Тужениот поднел жалба поради суштествена повреда на постапката дека не му била дадена можност да се јави во судот.

32. Тужителот и тужената се брачни другари. Поради нарушување на нивните брачни односи нивниот заеднички живот станал неподнослив. Во брак имале изродено едно малолетно дете. Тужителот поднел тужба и побарал бракот склучен помеѓу него и тужената да се разведе, а малолетното дете да остане на чување и воспитување кај него со тоа што не побарал издршка од тужената за детето. Судот по добивањето на тужбата и извештајот од Центарот за социјална работа за одржаното мировно рочиште ја испратил тужбата на одговор на тужената. Тужената откако ја добила тужбата со

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

писмен одговор на тужба го признава тужбеното барање на тужителот наведувајќи дека изјавата ја дава слободно, сериозно без никој да ја присилува на тоа. Првостепениот суд без да одржи расправа донесува пресуда поради признание со која го уважува тужбеното барање на тужителот во целост.

33. Тужителот поднел тужба за утврдување на сопственост на недвижен имот врз основа на договор за купопродажба заверен во со закон пропишана форма. Меѓутоа истиот договор и покрај тоа што е платен данокот на промет не бил спроведен во јавна книга каде што се врши евиденција на недвижностите. Со оглед дека овој имот во катастарот се водел сеуште на име на продавачот, а тој во меѓувреме починал како негови законски наследници по расправање на негова оставина на недвижниот имот предмет на купопродажба како сопственици се евидентирани наследниците на покојниот продавач. Како тужени во постапката се јавиле наследниците кои што биле заведени во имотниот лист како сосопственици. По приемот на тужбата тужените дале одговор на тужба и по приемот на одговорот на тужба тужителот со поднесок даден до судот се одрекол од тужбеното барање. Првосетпениот суд по прием на поднесокот донел пресуда со кое го одбил тужбеното барање на тужителот. Против истата пресуда жалба изјавил тужителот и во жалбата ја отповикал изјавата за одрекување од тужбеното барање.

34. Тужителот е сопственик на недвижен имот куќа на два ката во Скопје. Куќата е исклучителна негова сопственост врз основа на наследство од неговите родители и истиот имот е запишан на негово име во имотен лист со право на сопственост . На горниот кат од куќата живеел синот на тужителот со неговото семејство, а на приземјето живеел тужителот со неговата сопруга. Поради нарушените односи со синот тужителот поднел тужба против тужениот за предавање во владение на катот од куќата со барање да го ослободи катот од луѓе и ствари. Кон тужбата за доказ предложил имотен лист дека тој е сопственик на целата куќа распит на сведокот неговата сопруга, синот, сведоци дека синот е во владение на катот. Во одговор на тужба тужениот наведува дека ја оспорува сопственоста на тужителот наведувајќи дека половина од недвижниот имот е на неговата мајка бидејќи се работи за имот стекнат во брак. За доказ предлага распит на странки и сослушување на мајката како сведок. Во текот на постапката сопругата на тужителот, а мајка на тужениот дава изјава дека предметниот имот по основ на наследство е во исклучителна сопственост на нејзиниот сопруг, по изведување на доказите првостепениот суд го одбива тужбеното барање на тужителот со образложение дека предметниот имот не е во исклучителна негова сопственост и во фактичката состојба утврдува дека се работи за заеднички имот стекнат во брак помеѓу брачните другари. Тужителот поднел жалба против првостепената пресуда. Решавајќи по жалбата второстепениот суд ја укинал првостепената пресуда поради сите причини со напатствија судот потполно и целосно да ги цени решителните факти кои да не се во споритивност со доказите што ги извел во постапката и врз основа на нивна оценка да утврди потполна фактичка состојба и со правилна примена на материјалното право да донесе законита одлука. По укинувањето првостепениот суд на рочитшето за главна расправа ги повторува веќе изведените докази и повторно ја донесува истата пресуда со која го одбива тужбеното барање на

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

тужителот од истите причини утврдувајќи во фактичка состојба дека се работи за имот стекнат во брак односно за заеднички имот на брачните другари.

35. Помеѓу странките на ден 31.10.2007 година е склучен договор за купопродажба на стан продавачот му го продава станот на купувачот за купопродажна цена од 60.000 евра. Во договорот е предвидено да купувачот на продавачот првата рата од 25.000 евра му ја плати веднаш по склучување на договор, а целата купопродажна цена да ја плати при потпишување на записникот за примопредавање на станот. Предвидено е да рокот за предавање на станот биде до крајот на 2008 година. Во договорот е предвидено да доколку продавачот доцни со предавањето на станот да плаќа пенали по 200 евра месечно. Поминале 25 месеци откако поминал рокот за предавање на станот па како станот не бил завршен, а продавачот не му плаќал пенали, кучувачот се обратил до него и побарал да се раскине договорот за купопродажба и да му ги врати веќе платените пари како и да му плати пеналите од 5.000 евра, со оглед дека не бил повеќе заинтересиран да го купи станот. Продавачот му кажал дека неговите пари се потрошени за изградба на зградата во која што се наоѓал станот дека немал пари да му го врати износот кој што му го побарува и помеѓу нив на ден 1.04.2008 година е склучен писмен договор за заем со кој што договор продавачот се обврзал да во рок од 1 година ги врати парите на купувачот заедно со пеналите, а како гаранција дека ќе го плати долгот заложил негов стан во негова сопственост од 30 м2.

36. Тужителот има склучено договор за закуп со тужениот за месечен износ од 12.000,00 денари закупнина. Договорот за закуп бил склучен за период од 1 година со обврска на закупопримачот секој месец однапред да ја плаќа закупнината, а доколку сака да го раскине договор за закуп, за тоа еден месец пред раскинувањето е должен да го извести закуподавачот. 6 месеци по склучување на договорот за закуп тужениот го напуштил станот без да го извести тужителот и да му ги предаде клучевите. Тужителот со оглед дека поминале 2 месеци, а тужениот не ја плаќал закупнината разбрал дека истиот се иселил па побарува штета како изгубена добивка во износ од 60.000,00 денари. Со тужбата бара да му го плати на овој износ на име изгубена добивка со оглед дека имал должност 30 дена пред да го напушти станот да го извести па поради тоа тужителот претрпел штета на име изгубена добивка. Тужениот смета дека со тоа што не испратил известие до тужителот не значи дека тужителот има право на надомест на штета на име изгубена добивка. Судот во постапка утврдил дека тужениот навистина не го известил тужителот во определен рок за раскинување на договорот и го задолжил да ја плати штетата.

37. Тужителот и тужената биле блиски пријатели во време кога на тужената и требале парични средства за купување на автомобил. Со оглед да тужителот и бил пријател истата го замолила да и позајми износ од 5.000 евра со рок на враќање од една година без камата. Тужителот се согласил и на ден 31.12.2002 година склучиле писмен договор за заем заверен кај нотар. Рокот за враќање бил на 31.12.2003 година. Годишните поминувале и во меѓувреме тужителот и тужената се скарале поради не враќање на заемот и на ден 25.12.2008 година тужената потпишала писмена признаница дека му долгува уште 3.000 евра од земениот заем од 5.000 евра, а тужениот се потпишал дека

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

му има вратено 2.000 евра. Во признаницата е назначено да тужената 3.000 евра ќе му ги врати во рок од 3 месеци. Со оглед дека тужената не му ги враќа парите во предвидениот рок од 3 месеци тужителот на 25.02.2009 година поднел тужба за долг, за доказ го приложил договорот за заем склучен 31.12.2002 г. и признаница потпишана од двете страни од 25.12.2008 година. Тужената приговарала на застареноста на барањето со оглед дека договорот е склучен на 31.12.2002 година, а општиот рок за застареност е 5 години. Првостепениот суд го уважил барањето на тужителот меѓутоа посебно не се произнел за приговорот на застареност. Против наведената пресуда жалба поднела тужената.

38. Тужителката како сопственик на деловен простор го издала под закуп на тужениот со писмен договор за закуп во кој е предвидена месечна закупнина од 50.000,00 денари. Рокот на траење на договорот е определен за една година. Исто така предвидено е во договорот дека доколку закупопримачот 3 месеци едно по друго не ја плаќа закупнината да се смета дека договорот е раскинат. Во време на траење на договорот се покажало материјален недостаток на деловниот простор во кој што поради лоша изолација навлегувала вода и тужениот не можел да го користи деловниот простор за намената за која што го земал и за ова нешто ја известил тужителката. Тужителката на неговото известување усмено му кажала на негов трошок да ја изврши санацијата на кровот на деловниот простор со тоа што сите издатоци што тој ќе ги направи ќе се засметаат во закупнина. Тужениот извршил санација на деловниот простор и на тужителката и ги приложил сметките за висина на средствата што ги употребил за санација. Тужителката поднела тужба за плаќање на закупнина и раскин на договорот со оглед дека тужениот повеќе од 3 месеци не ја платил закупнината.

39. Тужителот и тужениот склучиле договор за купопродажба на патничко моторно возило со кој договор тужениот како продавач му гарантирал на купувачот за сите својства на предметот на договорот. После неколку дена од превземање на предметот на договор за купопродажба дошло до зарibuвање на моторот на возилото за кое нешто тужителот навремено и уредно го известил продавачот. Со оглед дека продавачот кажал дека тој не знале дека има недостаток во моторот и дека нема негова одговорност за тоа што возилото станало неупотребливо поради материјалниот недостаток на предметот на купопродажба. Продавачот истакнува дека недостатокот се појавил после применување на ризикот на купувачот сега тужителот.

40. Тужителот бил познат адвокат кој што застапувал познато акционерско друштво и на еден состанок на собрание на акционери тужениот со намера за го омаловажи тужителот и да му наштети на негова чест и углед изјавил пред сите дека: „Не може тука на нас да ни дава совети адвокат на кој што му била одземена лиценцата“. Тужителот кој бил присатен на собрание на акционерите побарал од тужениот веднаш пред сите да му се извини, меѓутоа тужениот продолжил со навреди кон тужителот на начин што ги кажал зборовите: „Кој ти дал диполома и лиценца треба да ти ги врати парите“. Поради ваквото однесување на тужениот, тужителот поднел тужба до судот.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

41. Тужителот П.О поднесе тужба против тужениот К.П за раскинување на договор за доживотна издршка. Во тужбата и на расправите наведе дека тужителот и тужениот се татко и син. Истите пред неколку години склучиле договор за доживотна издршка со кој тужениот се обврзал да живее во семејна заедница со својот татко, да се грижи за него и за неговото лекување, како и да му дава финансиска поддршка затоа што тужителот е со нарушена здравствена состојба и со ниска пензија поради која не е во можност самиот да се издржува и да ги плаќа трошоците за лекување. За возврат тужителот по својата смрт на тужениот му го остава станот во Скопје во површина од 85 м² во кој живеат заедно со тужениот. Тужениот првите неколку години живеел со тужителот во иста семејна заедница и се грижел за него, но пред неколку месеци истиот се оженил, засновал своја семејна заедница и заминал со сопругата во друг стан. Оттогаш истиот не ги исполнува обврските према неговиот татко, не контактира со него и воопшто не се грижи за неговата здравствена состојба, ниту финансиски го помага, па тужителот е принуден да бара помош од своите две ќерки кои му помагаат колку што можат и се грижат за него. Од наведените причини со тужбата предлага да се раскине договорот за доживотна издршка поради неисполнување на обврските од страна на давателот на издршката-тужениот. По поднесување на тужбата и по одржување на подготвителното рочиште тужениот го извести судот дека тужителот во меѓувреме починал, па судот постапи согласно одредбите од ЗПП. Судот дополнително со поднесок е известен дека по смртта на тужителот е водена оставинска постапка и дека двете ќерки на починатиот како законски наследници од прв наследен ред ја продолжуваат започнатата постапка во име на нивниот татко. Тужениот на расправите пред се истакна приговор на немање активна легитимација кај тужителките, и не се согласи со нивното пристапување на местото на тужителот затоа што раскинување на договорот за доживотна издршка можат да бараат само договорните страни, а не и законските наследници на починатиот, па предложи судот да ја отфрли тужбата или да го одбие тужбеното барање. Исто така наведе дека поднесокот со кој тужителките пристапуваат кон тужбата е неуреден затоа што истите не доставиле документ за лична идентификација, е-маил и контакт телефон.

42. Тужителот Г.М поднесе тужба против тужениот К.Л за смеќавање на владение. Во тужбата и на расправите наведе дека истиот повеќе години владее дворно место на КП бр. во с. Сарај Скопје на кое има изградено нелегален објект. Додека била на службен пат во странство повеќе од месец дена во текот на месец мај 2013 година тужениот кој му е непосреден сосед и со кој се граничи дворното место му го одзел владението на дел од дворното место на начин што ја срушил постоечката бетонска ограда од северната страна во должина од пет метри и ширина од три метри, навлегол во дворното место на тужителот поставувајќи нова ограда. На тој начин му се одземени 15 м² од дворот за што доставува вешт наод од вешто лице. предложи судот да изведе

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

доказ со увид на лице место и да го усвои тужбеното барање, да утврди дека тужениот му го одзел последното мирно и непречено валдение на КП...со мери и граници опишани во вештачењето, да ја врати поранешната состојба на оградата и во иднина да се воздржува од вакво и слично смеќавање. Тужениот во одговор на тужба и на расправите го оспори тужбеното барање и наведе дека во периодот наведен во тужбата истиот неможел да му го одземе владението на тужителот затоа што повеќе од три месеци почнувајќи од март , па се до јуни 2013 година се наоѓал во Америка кај неговата сестра . за што приложи како доказ патна исправа и авионски карти. Истакна дека тужителот незаконски и несовесно го владее имотот на кој се сопственици тужениот и неговиот брат и дека нема право да бара заштита на туѓ имот. Истите имаат законско право да ја штитат својата сопственост и да поставуваат ограда на својот имот. Предложи судот да го одбие тужбеното барање. По добивање на одговорот на тужба тужителот со поднесок ја прошири тужбата према тужениот В.Л.наведувајќи дека истиот е брат на првотужениот и дека од наводите во одговорот на тужба , произлегува дека братот на првотужениот превзел дејствија на рушење на оградата и одземање на владението на тужителот. Судот по однос на проширувањето на тужбата постапи согласно одредбите од ЗПП.

43. Тужителката М.Ј поднесе тужба против тужениот Клиника .од Скопје за надомест на штета. Во тужбата и на расправите наведе дека била пациент кај тужениот и на истата во текот на 1999 година и бил земен брис за Папаниколау тест кој бил негативен. Истата одела редовно на контрола и прегледи кај тужениот каде што подоцна во 2000 година и била дијагностицирана инфекција од микотичен карактер при што и била дадена соодветна терапија за третирање на инфекцијата. Во следниот период иако редовно одела на контроли не и бил извршен колпоскопски преглед, односно визуелузација на грлото на матката со кои методи можат да се детектираат претканцерози на грлото на матката, а не бил земен ниту цитолошки брис за Папаниколау тест или друга дијагностичка метода во насока на откривање на претстадиумот на инвазивниот карцином каков што подоцна бил дијагностициран. Во текот на 2003 година при повторен ултразвучен преглед и била дадена соодветна терапија, а по неколку месеци била примена на Клиниката со дијагноза инвазивен карцином на грлото на матката. Поради опишаните пропусти од страна на тужениот, болеста не е детектирана навремено кога би можеле да бидат преземени поинакви терапевтски мерки, а не со оперативен зафат. Овој зафат според вештиот наод и мислење од областа на гинекологијата е еден од најсложените оперативни зафати и како последица на истиот тужителката која била на возраст од 43 години претрпела нематеријална штета во вид на физички болки, страв, намалена општа животна активност и нагрденост. Поради пропусти на тужениот навремено да преземе соодветни испитувања и третман од областа на дејноста што ја извршува, во врска со лекувањето на тужителката истиот е должен согласно одредбите од 300 да и ја надомести определувајќи справедлив паричен надоместок согласно чл 189 од 300.

Тужениот истакна приговор за немање на пасивна легитимација затоа што вината за евентуалната штета тужителката треба да ја бара од лекарот кај кого одела на редовна контрола ,а не од правното лице каде истиот е вработен. Истакна дека против лекарот не е водена прекршочна или кривична постапка во која е утврдена вина за овој

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

настан, поради што нема основ за одговорност и утврдување на вина во парнична постапка.

44. Тужителот ЕВН АД Скопје на ден 12.03.2013 година поднесе тужба против тужениот В.С од Скопје за стекнување без основ вредност 43.000,00 денари. Во тужбата и на расправите преку полномошникот наведе дека овластени службени лица на тужителот на ден 10.05.2010 година врз основа на работен налог при вршење на контрола во објектот на тужнеиот констатирале дека тужениот неовластено превземал електрична енергија на начин што без броило бил директно приклучен на мрежата без броило и на тој начин спротивно на Законот за енергетика и Правилата за дистрибуција за електрична енергија превземал електрична енергија. За констатираното е сочинет записник и е поднесена кривична пријава до ОЈО Скопје за сторено кривично дело кражба на струја во кој сега тужителот како оштетен предјавил штета во износ од 60.000,00 денари. По поднесен обвинителен предлог пред Основниот суд Скопје 1 Скопје се водела кривична постапка во која тужениот е огласен за виновен и му е изречена условна осуда со правосилна пресуда К бр.од 10.08.2012 година. Со наведената пресуда на оштетениот му е досуден износ од 17.000,00 денари, а за преостанатиот дел од оштетното побарувањесега тужителот е упатен на парница. Од наведените причини предложи овој суд имајќи ја во предвид утврдената вина со кривичната пресуда со тужбата предложи судот на име стекнување без основ да му ја исплати разликата на тужителот од 43.000,00 денари со законска казнена камата сметано од поднесување на тужбата до исплатата.

Тужениот во одговорот на тужба го оспори тужбеното барање со наводи дека во конкретниот случај неможе да стане збор за стекнување без основ затоа што не се исполнети условите од чл. 199 од ЗОО. Истакна дека за оштетното побарување веќе е водена кривична постапка во која кривичниот суд веќе досудил штета на оштетениот и од истиот штетен настан неможе повторно да се побарува наведениот износ во парнична постапка, па истакна приговор за пресудена работа. Доколку судот не го прифати овој приговор да го одбие тужбеното барање поради застарениост затоа што согласно одредбите од ЗОО неплатените сметки за потрошена електрична енергија за потребите на домаќинството застаруваат за една година.

Тужителот по приемот на одговорот на тужба и по одржаната прва главна расправа со поднесок го прецизира тужбеното барање па наместо на име стекнување без основ, побара наведениот износ од 43.000,00 денари да биде платена на име надомест на штета како разлика од досудениот износ во кривичната постапка до предјавениот износ со кривичната пријава. Се повика на вештиот наод и мислење во кој износот на неовластено преземена електрична енергија е пресмета согласно Мрежните правила и Законот за енергетика. Истакна дека тужбеното барање не е застарено. Тужениот на расправата не се согласи со наводите во поднесокот, ценејќи дека во оваа фаза на постапката не е дозволено преиначување на тужбата на начин како што тужителот тоа го сторил.

45. Тужителот во тужбата и на расправата преку полномошникот наведе дека со тужениот имале склучено договор за закуп на деловен простор заверен кај нотар под УЗП бр 4581/12 од 30.07.2012 год., со суштествена состојка дека договорот е со

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

важност од 01.10.2012 год. до 01.10.2017 год. Тужениот како закуподавач не се придржувал кон договорот и не му го предал во рокот предметниот деловен простор на тужениот, со оглед да други закупци го користеле истиот деловен простор. Од друга страна, тужениот во повеќе прилики барал од тужителот парични средства кои претставувале аванс во претстојните закупнини како и средства со кои требало да се обезбеди огревно дрво за тековната грејна сезона, па тужителот му имал исплатено вкупно 1.320 евра и 8.700,00 денари, за што доставува писмени потврди. Тужителот со писмен допис го известил тужениот дека го раскинува договорот поради неисполнување и побарал враќање на паричните средства, но тужениот не постапил по опомената. Освен доставените материјални докази предложи да се изведе доказ со сослушување на странки. Од изнесените причини и во завршните зборови предложи да се усвои тужбеното барање, да се утврди дека договорот е раскинат по вина на тужениот и да се задолжи тужениот да му ја плати на тужителот штетата во висина на исплатениот износ од 1.320 евра и 8.700,00 денари.

Тужениот во писмениот одговор на тужбата наведе дека тужителот со ниту еден доказ не го сторил веројатно тужбеното барање и предложи истото во целост да се одбие. На расправата тужениот преку полномошникот наведе дека се согласува да се усвои првиот дел од тужбеното барање за утврдување дека договорот е раскинат, а го оспорува тужбеното барање за надомест на штета, бидејќи причина за раскинување на договорот е што претходниот закупец навремено не го напуштил деловниот простор и ги немал измирено долговите за потрошена струја, па тужениот немал можност да му го предаде на тужителот и не постои вина на негова страна за неисполнување. Од изведените докази не произлегува основаноста на тужбеното барање па, предложи да се одбие тужбеното барање по основ надомест на штета како неосновано. На расправата, не се јави полномошникот на тужениот уредно викан и не го оправда отсуството, па судот постапи согласно одредбите од ЗПП.

46. Тужителката во тужбата која е поднесена на 12.06.2008 година наведе дека не е вработена кај тужениот, но спрема тужениот се обврзала да изврши услуги за реализација на ТВ вести и дневник на редакцијата за емисии на албански јазик, а за извршената услуга тужениот да и плаќа надоместок и тоа за 05 месец 2004 година износ од 7.650,00 денари, за 08 месец 2004 година износ од 11.600,00 денари, за 06 месец 2004 година износ од 11.600,00 денари. Наведените обврски од страна на тужителката биле во целост извршени, а за тоа бил склучен и писмен договор со тужениот, во кој не бил точно определен рок за плаќање на надоместоците, но тужениот одбива да и го плати договорениот надоместок, иако обврската е во целост исполнета од страна на тужителката. Од наведените причини со тужбата предлага да се усвои тужбеното барање и да се задолжи тужениот да и ги плати наведените надоместоци со законска казнена камата на секој поединечен месечен износ сметано од секој петти во месецот по поединечните договори до исплатата.

Во текот на постапката тужениот не оспорил дека тужителката спрема тужениот во целост ги извршила обврските согласно договорите, но не достави докази дека од негова страна е исплатен договорениот надоместок. Истакна приговор на застареност на тужбеното барање бидејќи согласно одредбите од ЗОО овој вид побарување застарува

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

во рок од три години. Доколку судот не го прифати приговорот го спори барањето за камата на секој поединечен месечен износ , затоа што во договорите не е определен рокот за плаќање.

47. Тужителката Љ.З. до овој суд поднесе тужба на ден 12.06.2014 година. Во тужбата наведе дека е сестра на тужениот И.М. Со одлука на Основниот суд 01.02.2011 година тужителката била именувана за старател на нејзината мајка Н. Л. На ден 05.09.2006 година бил склучен договор за дар на недвижен имот помеѓу родителите на странките таткото Ц. Л и мајката Н. Л., од една страна како работодавачи и тужениот , од друга страна како даропримач, со кој работодавачот Ц татко на странките како сопственик му ја подарил на даропримачот куќата на ул.М.Г. бр.. а работодавачот Н.- мајка на странките како сопственик на стан во колективна станбена зграда во О. на ул.Д.Г. бр.. му го подарила овој стан на даропримачот. Овој договор бил солемнизиран кај нотар на 13.09.2006 година. . Мајката на странките во моментот на потпишувањето на спорниот договор за подарок боледувала од шеќерна болест, имала срцеви потешкотии. Болеста деменција од Алцхајмеров тип кај истата била дијагностицирана уште во 2004 година, а една година и три месеци пред склучувањето на спорниот договор реонскиот лекар констатирал дека мајката на странките има тешка деменција во вид на Алцхајмерова болест на предниот мозочен дел, и според неговата проценка, на пациентката и била потребна стална нега и не смеело да се остави сама. Од приложената медицинска документација и наодот и мислењето на вештите лица специјалисти по судска медицина се утврдува дека во моментот на потпишувањето на спорниот договор за подарок, способностите за мислење, сфаќање, резонирање, расудување и одлучување кај мајката на странките биле во тој степен оштетени, така да истата не била во состојба слободно да изразува волја и не била во состојба да потпишува било какви правни акти и да го свати нивното значење, односно дека била целосно деловно неспособна. Од наведените причини предложи да се усвои тужбеното барање и да се утврди ништовност на дел од договорот за дар со кој мајката на странките го подарила нејзиниот стан на тужениот, да се утврди дека во тој дел не произведува правно дејство и тужениот да трпи промена во јавните книги од негово име на име на мајката на странките. Тужениот во одговор на тужба наведе дека тужителката не може да поднесе ваков вид на тужба затоа што истата не го докажала правниот интерес и нема активна легитимација. Истакна дека тужбата е поднесена по истекот на законскиот рок од три години предвиден за ваков вид на тужби согласно ЗОО и дека со тоа истата го изгубила правото да поднесе тужба. Приговорила на доставениот вешт наод и мислење и предложи судот да го одбие тужбеното барање како неосновано, затоа што мајката на странките во моментот на потпишување на договорот била свесна и јасно изразила волја станот да го подари на тужениот. Во оваа насока не предложи и не достави спротивно вештачење. предложи тужбата да се отфрли или тужбеното барање да се одбие како неосновано.

48. Тужителот В.М до овој суд поднесе тужба против осигурителна компанија од Скопје за надомест на штета вредност 900.000,00 денари. Истакна дека тужителот има склучено договорно осигурување, односно полиса за осигурување од последици од несреќен случај. Со оваа полиса било опфатено осигурување од тежок инваилдитет или

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

смрт, а висината на осигураната сума по полисата е 2.000.000,00 денари. Во време на важење на оваа полиса тужителот се повредил при извршување на работни задачи кај работодавецот МВР, односно истиот претрпел тешка телесна повреда во вид на тешка изгореница на десната рака при гаснење на пожар, поради што едниот прст му бил ампутиран, па поради тоа согласно вештачењето има утврден инвалидитет од 20 % според Табелата за утврдување на процент на траен инвалидитет која е составен дел на полисата. Во прилог на тужбата достави медицинска документација и медицинско вештачење. Предложи судот да му досуди износ за траен инвалидитет од 400.000,00 денари и надомест на штета за повреда на личните права за претрпен страв, физичка болка и намалена општа животна активност во износ од 500.000,00 денари или вкупно 900.000,00 денари со законска казнена камата сметано од поднесување на тужбата до исплатата и да му надомести трошоци во постапката.

Тужениот во писмениот одговор на тужба и на расправите го оспори тужбеното барање за траен инвалидитет по висина и достави медицинско вештачење од кое произлегува дека тужителот претрпел траен инвалидитет од 10 %, па согласно осигурената сума уште во вонсудската постапка му бил понуден износ од 200.000,00 денари која истиот не ја прифатил. Тужбеното барање за надомест на штета поради повреда на личните права предложи да се одбие како неосновано затоа што не е предмет на полисата, односно на договор помеѓу странките. По однос на контрадикторноста на двете вештачења доставени со тужба и одговор на тужба остави на судот да одлучи.

49. Тужителот Ј.К поднесе тужба против тужената РМ - Министерство за одбрана за надомест на штета вредност 200.000,00 денари. Во тужбата наведе дека тужителот бил вработен кај тужениот како професионален војник во Касарната Ј.С.- Ш. Тужителот заедно со останатите професионални војници секојдневно имал редовни спортски активности во периодот од 8,10 до 10,30 часот со тоа што кај тужениот за некои позначајни датуми се организирале и спортски манифестации како слободни спортски активности односно се организирале фудбалски натпревари. На 18.06.2005 година од страна на претпоставениот старешина на тужителот била донесена писмена наредба за тоа да се подготви екипа од касарната за одигрување на фудбалски натпревар со претставници на силите на ЕУ во РМ – К. Натпреварот требало да се одржи на 20.06.2005 година, а подготовките и тренинзите требало да се одржат на стадионот на ФК Б. на ден 18 и 19.06.2005 година. За да се избере екипа за фудбалскиот натпревар обврска имал мајорот А.К. кој требало да пронајде лица кои се занимавале со фудбал, така што на 18.06.2005 година за време на утринската смотра во единицата како професионален војник било побарано доброволно учество од војниците, па тужителот доброволно се пријавил заедно со други лица за престојниот фудбалски натпревар и истиот ден заради подготовки отишле на тренинг на градскиот стадион. За време на играњето во првите 15 минути тужителот при постигнувањето на гол се подлизнал и го повредил коленото на левата нога со што се здобил со тешка телесна повреда и бил подвргнат на оперативен зафат. Поради повредата тужителот не можел да продолжи со подготовките го прекинал тренингот и истиот и не учествувал ниту во натпреварот што се одржал со фудбалскиот тим К.. Како резултат на здобиената тешка телесна повреда тужителот претрпел нематеријална штета во вид на

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

претрпен физички бол, претрпен страв и намалена животна активност. Од наведените причини предложи да се усвои тужбеното барање и да се задолжи тужениот како работодавец да му плати на име надомест на штета за повреда на личните права износ од 500.000,00 денари со законска казнена камата од пресудувањето до исплатата. Смета дека постои одговорност на тужениот затоа што повредата се случила во организација на спортскиот натпревар од страна на тужениот. По приемот на одговорот на тужба на првото рочиште за главна расправа го прецизира тужбеното барање на износ од 700.000,00 денари наведувајќи дека по извршена контрола кај лекар му било кажано дека му претстои уште една операција поради која и понатаму ќе трпи идна штета.

Тужениот во одговор на тужба истакна дека тужбеното барање е неосновано затоа што во конкретниот случај на страна на тужениот не постои вина за настанатата повреда на тужителот. Тужениот ниту со едно дејство, предмет или со пропуштање на дејствије кое бил должен да го преземе не предизвикал повреда на тужителот ниту му причинил штета. Тужениот нема обврска на тужителот да му ја надомести бараната штета затоа што согласно член 141 став 1 и член 159 од Законот за обгационите односни повредата не е предизвикана ниту од опасен предмет чиј сопственик е тужениот ниту со опасна дејност со која се занимава тужениот. Тужителот не се повредил во рамките на редовните задолжителни спортски активности во текот на службата туку при слободни активности подготовки за престоен фудбалски натпревар во кој се јавил доброволно да учествува на фудбалскиот натпревар. Предложи да се одбие тужбеното барање. На расправата не се согласи со зголемувањето на тужбено барање и побара судот да не го дозволи.

50. Тужителот В.К пред Основниот суд Скопје 2 Скопје поднесе тужба против тужениот РМ - Министерство за правда и против Основниот суд Скопје 1 Скопје за надомест на нематеријална штета вредност 300.000,00 денари. Во тужбата наведе дека по кривична пријава од страна на ОЈО Скопје му бил поднесен обвинителен акт за кривично дело Тешка кражба и против него се водела кривична постапка пред Основниот суд Скопје 1 Скопје. Во таа постапка која се водела неколку години од страна на првостепениот суд била донесена ослободителна пресуда, која станала правосилна откако е потврдена од страна на Апелациониот суд. Од страна на кривичниот суд му била изречена мерка притвор која траела два месеци, но поради самото долго водење на кривичната постапка во неразумен рок, иако е донесена ослободителна пресуда и поради мерката притвор истиот претрпел голем срам, му била повредена честа и поради тоа доживувал душевни болки, односно претрпел штета. Се обратил до Министерството за правда за вонсудско решавање на спорот, но барањето му било одбиено. Од наведените причини со тужбата предлага да се задолжи тужениот РМ на име надомест на штета да му плати износ од 200.000,00 денари, а Основниот суд Скопје 1 износ од 100.000,00 денари со законска казнена камата сметано од пресудувањето до исплатата. Одговорноста на тужената РМ е поради мерката притвор, а на Основниот суд Скопје 1 поради водење на кривичната постапка во неразумен рок.

Првотужениот во одговор на тужба истакна дека тужбата треба да се отфрли затоа што тужителот претходно не се обратил за вонсудско решавање на спорот пред надлежниот орган.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

Второтужениот истакна приговор за ненадлежност на овој суд да постапува по тужбата и приговор за недостиг на пасивна легитимација затоа што кривичниот суд неможе да биде тужен и да сноси одговорност за водење на постапката во неразумен рок.

51. Тужителката О.Л поднесе тужба за надомест на штета против туженото осигурително друштво за надомест на штета кој како сопатник ја претрпела поради здобиени повреди во сообраќајна незгода која се случила во Скопје. Виновен за сообраќајната незгода е осигуреникот на тужениот кој постапил спротивно на сообраќајните прописи. Од силниот удар во задниот дел на возилото во кое се возела тужителката која седела на совозачкото место удрила со главата во шофершајбната и се здобила со телесни повреди во вид на потрес на мозокот и гребаници на лицето и челото. На нејзина страна не постои придонес во случување на незгодата со оглед дека не го управувала возилото. За вината на осигуреникот на тужениот достави сообраќајно вештачење, а за видот и карактерот на повредите медицинско вештачење. Предложи судот да го задолжи тужениот со износ од 250.000,00 денари со законска казнена камата од поднесување на тужбата до исплатата.

Тужениот во писмениот одговор на тужба и на расправата не го оспори основот на тужбеното барање затоа што неспорно е дека до незгодата дошло по вина на неговиот осигуреник, но ја оспори висината на тужбеното барање. На страна на тужителката постои придонес поради тоа што истата не носела заштитен појас кој штити од челен удар - видно од здобиените повреди во главата, за што доставува вешт наод во кој вештото лице се произнесува дека истата не носела заштитен појас. Не предложи други докази но остави на судот по службена должност да одлучи дали ќе ја сослуша тужителката во својство на странка на оваа околност. Предложи судот да досуди справедлив паричен надомест намален за придонес на тужителката поради неносење заштитен појас. Приговори на предјавената камата која за овој вид на штета не тече од поднесување на тужбата.

52. Тужителот поднесе тужба против тужениот за надомест на штета вредност 120.000,00 денари. Наведе дека со тужениот склучил договор за закуп на стан на определено време од две години за месечна закупнина од 150 евра. Станот на тужениот како закупец му бил предаден во владение во исправна состојба. По истекот на договорот за закуп тужениот му ги предал клучевите од станот, но кога тужителот истиот ден влегол во станот констатирал дека станот е во руинирана состојба со видно оштетен мебел, во купатилото постоеле траги од течење на вода поради која дел од плочките биле испаднати. Веднаш го известил тужениот, го повикал својот адвокат и сведокот Р.Ј направиле записник за состојбата, но во отсуство на тужениот кој одбил да дојде во станот. Потоа повикал и вешто лице кое изготвило вешт наод и мислење. Според вештиот наод штетата која е предизвикана во станот изнесува вкупно 120.000,00 денари. Тужителот доставил известување до тужениот и опомена пред тужба, но тужениот одбива да ја надомести штетата. Од наведените причини предлага тужениот да се задолжи да ја надомести штетата во наведениот износ со законска казнена камата од поднесување на тужбата до исплатата.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

Тужениот иако уредно ја прими поканата за одговор на тужба и тужбата со доказите не достави писмен одговор на тужба во рокот определен од страна на судот, па судот постапи согласно одредбите од ЗПП.

53. Тужителот поднесе тужба против тужениот РМ Министерство за одбрана за надомест на штета. Во тужбата е наведено дека истиот во АРМ стапил на 14.07.1998 година, а по завршувањето на обуката заедно со други војници заминале на границата Б, граница помеѓу Р.М. и СР Ј.. На ден 18.11.1998 година на граничната линија на М.-Ј. граница се случила несреќа на начин што војникот З. Е. на тужителот му нанел тешка телесна повреда изразена во вид на прострелна рана во пределот на мевот, распрснување на тенкото и дебелото црево, скршеница на третиот лумбален пршлен и парализа на левата нога. Со овие дејствија војникот З.Е. сторил кривично дело - Повреда на чувањето на државната граница од член 337 став 2 во врска со став 1 од Кривичниот законик и бил огласен за виновен и осуден на казна затвор во траење од 8 - осум месеци со пресуда на Основниот суд С. – С. Од страна на оштетениот нема допринос во настанување на штетата, а со правосилна кривична пресуда е утврдено дека обвинетиот Е.З. постапил спротивно на точка 98 став 2 и 3 од Правилото за гранична служба каде е утврдено дека на органите за обезбедување на границата кога се на должност забранети им се сите неоправдани работи и постапки со оружјето како опасно средство, па неспорно е дека обвинетиот испалил од својата пушка во правец на оштетениот при што дошло до повредување на тужителот. Во кривичната постапка не била предјавена штета према обвинетиот. Од наведените причини предложи да се задолжи тужениот да му ја надомести штетата за повреда на личните права во износ од 1.500,000,00 денари со законска канена камата од пресудувањето до исплатата.

Тужениот го оспори тужбеното барање и наведе дека одговорноста е утврдена со правосилна кривична пресуда и тужителот неможе да побарува надомест на штета од тужениот, туку само од обвинетиот кој е огласен за виновен. Судот треба да го имаат предвид и член 11 став 3 од Законот за парничната постапка, дека во парничната постапка во поглед на постоењето на кривичното дело и кривичната одговорност на сторителот, судот е врзан за правосилната пресуда на кривичниот суд со која обвинетиот се огласува за виновен. Исто така судот да има во предвид дека постоело колективно осигурување врз основа на кое тужителот од осигурителната компанија добил износ врз основа на полисата за траен инвалидитет, па не му следува надомест на штетата која се побарува со тужбата.

54. Тужителот осигурително друштво од Скопје на ден 12.03.2015 година поднесе тужба против тужениот Р.Н. на име регресно побарување на штета износ 215.000,00 денари. Во тужбата и на расправите е наведено дека тужениот управувал ПМВ марка Форд осигурано со важечка полиса за осигурување од автоодговорност кај тужениот. Возилото го управувал без возачка дозвола, со неприлагодена брзина и поминувајќи на црвено светло на семафорот предизвикал сообраќајна незгода во која е оштетено ПМВ марка Шкода сопственост на оштетениот В.Ј од Скопје. Оштетениот од тужителот вонсудски побарал надомест на штета за оштетено возило, па по сочинување на комисијски записник утврдена е штета во износ од 215.000,00 денари. Оваа штета тужителот во целост ја исплатил на оштетениот на ден 14.04.2014 година. Во записникот за увид е утврдено дека тужениот не поседувал возачка дозвола, дека му е

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

извршено алкотестирање но не е најдено присуство на алкохол во крвта. Целосната вина на страна на тужениот се докажува со сообраќајниот вешт наод доставен со тужбата. Од наведените причини предложи да се усвои тужбеното барање и да се задолжи тужениот да го плати на тужителот регресното побарување во износ од 215.000,00 денари со законска казнена камата сметано од 15.05.2014 година до исплатата - денот кога на тужениот му била доставена опомената пред тужбата за што е доставен доказ во списите на предметот.

Тужениот во писмениот одговор на тужба го оспори тужбеното барање но ги призна решителните факти во однос на случената сообраќајна незгода и неговата вина, дека управувал без возачка дозвола, како и во поглед на висината на штетата, па предложи заради економичност во постапката и за да не се прават дополнителни трошоци судот да се произнесе со соодветна одлука.

55. Поради исполнување на услови за остварување на старосна пензија тужениот и го откажа договорот за вработување на тужителката, но не и исплати средства на име отпремнина поради одење во пензија. Тужениот е единка - буџетски корисник на средства, па поради тоа не е во можност навремено да и ја исплати отпремнината на тужителката, бидејќи неговата исплата зависи од буџетот на државата односно е во непосредна врска со Законот за извршување на буџетот за годината кога тужителката го остварила своето право на пензија. И после нејзиното писмено обраќање кај работодавачот, тој сеуште не и го исплатил паричниот надомест на име отпремнина за одење во пензија, па тужителката понатаму побарала судска заштита на своето право.

56. На работникот му престана работниот однос кај работодавачот без негова вина и волја при што не го искористи годишниот одмор за оваа година бидејќи според распоредот за користење на годишниот одмор тоа не му беше овозможено пред да му престане работниот однос, иако претходно имаше примено решение за правото на годишен одмор и неговата должина, а тоа и писмено го побара. Според ЗРО работникот има право на надоместок на неискористениот дел од годишниот одмор пред престанок на работниот однос, ако претходно побарал користење на годишен одмор, а не му било овозможено негово користење, а работниот однос му престанал не по негова вина и волја. Работникот побарал работодавачот да му исплати надоместок за неискористениот годишен одмор, но не добил никаков одговор, па поради тоа побарал заштита на своите права пред надлежниот суд.

57. Работникот работел кај работодавачот со договор за вработување на определено време на работно место кое одговара на неговата стручна подготовка за што примал плата, кој после одреденото време престанал. Подоцна забележал дека работодавачот за еден период од неговото работење му исплаќал само плата, а не плаќал придонеси во Фондот за ПИОМ на име придонеси за пензиско и инвалидско осигурување на работникот. Се обратил кај работодавачот да ги уплати овие износи на Фондот за ПИОМ, но работодавачот тоа го одбил со образложение дека поминал подолг период од времето кога работел и примал плата. Заштитата на своето право работникот го побарал пред надлежен суд.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

58. Тужителот е вработен во јавно претпријатие кое е основано од Владата на државата. Неговото работно место опфаќа работни задачи кои се вршат на терен, а теренскиот додаток е определен со Колективен договор и Законот за работни односи. Со оглед на фактот што Владата на државата донесе Препорака за спроведување на антикризни мерки како мерка за штедење, Управниот одбор на претпријатието каде е вработен тужителот ја намали висината на теренскиот додаток за одреден износ, така што сега тужителот по тој основ за последните пет месеци примил помалку 10 000 денари во вкупен износ, што е неспорно и за тужениот. Меѓутоа, на ваквата скратување на износот на теренскиот додаток реагираше работникот сега тужител, со писмено барање да му се исплати разликата од 10.000 денари бидејќи незаконски му е намален додатокот. Работодавачот го примил барањето на работникот и му одговорил усно дека тоа е направено поради донесената Препорака на Владата. Работникот сметал дека е повредено неговото право на разлика за помалку исплатен теренски додаток и побарал судска заштита.

59. Работничката е во работен однос кај работодавачот неколку години на работно место кое одговара на нејзината стручна подготовка. Омажена е и има едно дете, а сега е во втора бременост. При лекарските прегледи утврдено е дека со сигурност носи близнаци, но лекарите се во недоумица дека можеби станува збор за бременост со три бебиња. Поради тоа, неа тешко и паѓаат последните денови од бременоста, но работодавачот е упорен во барањето таа да остане на работа до последниот ден пред породувањето. Работничката писмено се обратила до работодавачот и приложила документ со кој потврдила дека сака отсуството за бременост, раѓање и родителство да го започне порано од утврдениот термин.

60. Работничката е во работен однос кај работодавачот неколку години на работно место кое одговара на нејзината стручна подготовка. После изминати девет месеци како отсуство од работа за бременост, раѓање и родителство кога родила едно дете, таа повторно се враќа на истото работно место со полно работно време на кое работела пред користење на отсуството. Детето сеуште го дои, поради што таа има поинаков распоред за користење на платената пауза во текот на денот. Работодавачот приговара на тоа, но таа му потенцира дека тоа е нејзино законско право.

61. Работничката е вработена кај работодавачот на неопределено и полно работно време на работно место кое одговара на нејзината стручна подготовка. На денот на нејзиното вработување таа го запознала работодавачот дека е бремена во третиот месец од бременост, но дека има намера да работи се до нејзиното пораѓање. После два месеци од нејзиното вработување и се појавиле потешкотии во бременоста, поради што не можела да работи на истото работно место на кое најпрво била вработена. Од работодавачот побарала да биде променета на друго работното место кое нема штетно да влијае врз нејзиното здравје и здравјето на детето.

62. Страните А.А и Б.Б во меѓусебниот облигационен договор се договориле да внесат одредба со која се обврзале дека во случај на спор при решавање на договорните обврски, а пред започнување на судска или друга постапка, дека истите ќе ги решат со непосредно преговарање односно медијација. Со оглед на тоа што страната А.А не се

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

согласувала со предлогот на страната Б.Б, преминале кон решавање со помош на медијатор. Тие побарале од него нивното заедничко решение по спорното прашање да го изготви во законски потребната форма и на начин и постапка согласно закон. Во таквото спогодување страните го запознале медијаторот дека се согласни за фактичките прашања на настанатиот спор. По завршување на постапката за медијација страните на спогодбата и дале сила на извршна исправа.

63. Тужителот поднесе тужба против тужениот во која е наведено дека помеѓу странките бил склучен писмен договор за купопродажба на недвижен имот - земјиште за кое е платена купопродажна цена и имотот му е предаден во владение. Во меѓувреме на овој имот изградил нелегален објект за кој води постапка за легализација пред надлежен управен орган и за да успее во таа постапка треба да ја докаже сопственоста на земјиштето на кое се наоѓа објектот. Договорот не бил заверен од надлежен орган и врз основа на истиот тужителот неможе да го запише земјиштето во јавните книги. Во имотниот лист имотот е запишан на тужениот со корисничко право. Со тужбата предлага да се утврди дека се стекнал со право на сопственост врз основа на целосно исполнет договор за купопродажба и да се задолжи тужениот да му го признае тоа право и да се запише имотот во јавните книги во сопственост на тужителот.

Тужениот во писмениот одговор на тужба истакна приговор на немање пасивна легитимација затоа што имотот е во сопственост на РМ, а тужениот е само корисник на истиот. Тужителот нема правен интерес за водење на ваков спор и предложи судот да ја отфрли тужбата.

64. Тужителот во тужбата наведе дека со тужениот склучиле договор за со кој тужениот се обврзал да му го реновира купатилото. Работата требала да биде извршена во рок од еден месец со материјал обезбеден од тужителот, а за извршената работа тужителот платил износ од 24.000,00 денари. Тужениот не ја извршил работата во определениот рок, а исто така ја извршил некавалитетно, па поради проблем со несоодветно изведена канализација и запущување на истата бил принуден да врши дополнителни поправки за кои платил износ од 15.000,00 денари. Со тужбата предлага да се задолжи тужениот да му го плати овој износ на име надомест на штета. Достави вешт наод и мислење од вешто лице. Тужениот во одговор на тужба го оспори тужбеното барање затоа што ги извршил сите договорни обврски и купатилото го предал на тужителот и истиот немал забелешки на извршената работа. Запушувањето на канализацијата настанало од несоодветна употреба од страна на тужителот поради фрлање на секакви отпадоци за што со одговорот доставува вешт наод и мислење. Бидејќи двете вештачења се контрадикторни по однос на причините за запущување на канализацијата предложи судот да постапи согласно ЗПП.

65. Тужителката во тужбата наведе дека бил склучен договор за дар со тужената. Врз основа на договорот тужената се запишала во имотен лист како сопственик. По склучување на договорот тужителката останала без работа и истата нема средства за живот поради што побара раскинување на договорот за дар и отповикување на истиот.

Тужената во одговор на тужба наведе дека го оспорува тужбеното барање и предложи судот да го одбие како неосновано. Не оспори дека тужителката останала без

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

работа, но тоа не може да биде причина за раскинување и отповикување на договорот за дар. Истакна дека е согласна на тужителката да и обезбедува средства за живот.

66. Тужителот поднесе тужба против тужениот во која наведе дека тужениот го изорал пристапниот пат кон дворот на тужителот, поставил градежен материјал на истиот, па тужителот повеќе нема можност истиот да го користи ниту пеш, ниту со возило. Пристапниот пат тужителот непречено го владее повеќе од 15 години, но сега е спречен со дејствијата на тужениот, поради што со тужбата побара судска заштита. За конкретниот настан исто така пријавил и во полиција, но полицијата го упатила спорот да го решава пред суд.

Тужениот во одговорот на тужба го оспори тужбеното барање наведувајќи дека не ги превзел наведените дејствија во тужбата и дека во моментот кога било пријавено во полиција, во полициската станица лицето Ј.К сосед на странките призна дека ги превзел овие дејствија. По приемот на одговорот на тужба, и по одржување на првото рочиште за главна расправа на која тужениот се впушти во расправа, тужителот достави поднесок до судот со кој ја насочи тужбата према лицето Ј.К како нов тужен во оваа постапка, па судот постапи согласно одредбите на ЗПП.

67. Тужителите поднесоа тужба против тужениот осигурително друштво за надомест на штета поради смрт на блиско лице кое загинало во сообраќајна незгода по вина на осигуреникот на тужениот, вредност 1.700.000,00 денари. По доставување на тужбата на одговор, а пред првото рочиште за главна расправа тужителите со поднесок го прецизираа тужбеното барање на износ од 3.100.000,00 денари.

Тужениот го оспори првично поставеното тужбено барање како превисоко поставено, а по приемот на поднесокот за прецизирање наведе дека станува збор за преиначување со кое не се согласува, па судот постапи согласно одредбите од ЗПП.

68. Тужителката В.М поднесе тужба против тужените Ј.М и С.М и К.М за ништовност на договор за отстапување на имот за време на живот. Истакна дека е сопруга на отстапителот Ј.М кој со нивните синови - сега тужените без нејзино знаење склучил договор за отстапување на имот за време на живот. Во договорот е предвидено дека едниот син го добива станот во сопственост на нивниот татко кој е запишан во имотен лист, а другиот син да го добие недвижниот имот кој отстапителот очекува да го добие во постапка за денационализација. При сочинување и потпишување на договорот не била присутна тужителката како сопругата на отстапителот и истата не го потпишала договорот. Смета дека ваквиот договор е спротивен на закон и не е полноважен затоа што не биле исполнети законските услови за негово склучување, како во поглед на опфатениот имот, така и во поглед на потписниците на договорот. Побара судот да утврди дека ваквиот договор не е полноважен и не може да произведува правно дејство.

Тужените во писмениот одговор на тужба го оспорија тужбеното барање наведувајќи дека со потпишување на ваквиот договор ја изразиле својата волја за распределба на имотот, а сопругата на отстапителот не била повикана при склучување затоа што истата не е запишана како сопственик на имотот во имотен лист, ниту на имотот што отстапителот во иднина очекува да го добие во постапката за

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

денационализација. Предложија да се одбие тужбеното барање како неосновано. Воедно истакнаа дека тужителката од овие причини нема правен интерес за поднесување на ваква тужба.

69. Тужителот поднесе тужба за надомест на штета против туженото осигурително друштво за надомест на штета која како сопатник ја претрпел поради здобиени повреди во сообраќајна незгода која се случила во Скопје. Виновен за сообраќајната незгода е осигуреникот на тужениот кој управувал моторцикл на кој на задниот дел се возел тужителот. Истиот се здобил со телесни повреди во пределот на главата наведени во медицинската документација. На негова страна не постои придонес во случување на незгодата со оглед дека против возачот се водела кривична постапка во која истиот е огласен за виновен, а тужителот како оштетен е упатен на парница. Предложи судот да го задолжи тужениот со износ од 350.000,00 денари со законска казнена камата од поднесување на тужбата до исплатата.

Тужениот во писмениот одговор на тужба и на расправата не го оспори основот на тужбеното барање, но истакна дека на страна на тужителот постои придонес затоа што и во записникот за увид е наведено дека не носел заштитна кацига која штити од повреди на главата, што е видно и од видот на повредите со кои се здобил. Предложи судот да досуди справедлив паричен надомест намален за придонес на тужителот поради неносење заштитна кацига.

Тужителот наведе дека судот не треба да ги прифати овие наводи затоа што во кривичната постапка е утврдена целосна вина на страна на осигуреникот и судот е врзан со кривичната пресуда.

70. Тужителот на 15.06.2014 година поднесе тужба против тужениот за смеќавање на владение. Во истата наведе дека пред истекот на договорот за закуп на деловен простор тужениот како закуподавач му го нарушил валеднието на истиот без повод и причина ја сменил бравата, па тужителот не бил во можност да го користи просторот. Предложи да бидат сослушани сведоците Ј.К и М.Ј на околности во врска со смеќавањето.

Тужениот го оспори тужбеното барање и предложи да биде сослушан сведокот К.Л кој ќе потврди дека тужениот не бил во РМ во периодот кога тужителот тврди дека е нарушено владението. Судот на расправата ги сослуша предложените сведоци, но од страна на тужениот е истакнат приговор дека записникот не е сочинет во форма на тонски запис и дека судот направил повреди на постапката при редоследот на поставувањето на прашања на сведоците. Имено, спротивно на законот судот поставувал прашања на сведоците без да им даде можност на странките според законски предвидениот редослед да поставуваат прашања на сведоците. Тужителот на расправата одржана 14.04.2016 година истакна приговор на неразумно долго водење на постапката и непочитување на законски предвидениот рок за завршување на постапката за овој вид на спор.

71. Тужителот поднесе тужба против тужениот за ништовност на договор за доживотна издршка. Наведе дека тужениот му е брат кој со нивниот сега покоен татко склучил договор за доживотна издршка со кој му го остава целокуониот недвижен

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

имот. Тужителот за постоењето на овој договор дознал во текот на оставинската постапка која се водела пред надлежен нотар. Во таа постапка тужениот го покажал договорот, па нотарот ја запрел постапката поради немање на имот. Имотот кој бил предмет на договорот е стекнат во брак со нивната сега покојна мајка и примателот на издршката- нивниот татко неможел да располага со целиот имот,. Исто така наведе дека овој договор неможе да произведува правно дејство затоа што видно од истиот при заврека на договорот бил присутен и потпишан еден сведок, дека неговиот брат како давател на издршката бил застапуван од полномошник со полномошно со истечена важност, затоа што истото било издадено на ден 12.10.2010 година, а договорот е склучен на 15.04 2011 година. Предложи да се утврди ништовност на договорот за доживотна издршка и имотот да се врати на име на неговиот сега покоен татко, односно да се смета за негова оставина.

Тужениот во одговор на тужба истакна дека тужителот нема правен интерес за поднесување на ваква тужба затоа што не е договорна страна. Наведе дека кога се заверувал договорот кај нотар тој бил застапуван од полномошник со уредно полномошно и договорот е склучен согласно закон. Имотот што бил предмет на договорот во имотен лист се водел на име на нивниот татко, па истиот можел да располага, волјата на неговиот татко била да му припадне целиот имот на тужениот по неговата смрт. Тужениот во целост ги исполнил договорните обврски и му пружал доживотна издршка, па предложи да се одбие тужбеното барање.

72. Тужителот осигурително друштво од Скопје на ден 10.03.2015 поднесе тужба против тужениот на име регресно побарување на штета износ 300.000,00 денари. Во тужбата и на расправите е наведено дека на ден 10.01.2012 година тужениот управувал ПМВ марка Шкода осигурано со важечка полиса за осигурување од автоодговорност кај тужениот. Возилото го управувал под дејство на алкохол, со неприлагодена брзина и предизвикал сообраќајна незгода во која бил повреден пешакот М.К од Скопје Оштетениот од тужителот вонсудски побарал надомест на нематеријална штета. Тужителот вонсудски исплатил на оштетениот износ од 300.000,00 денари на ден 15.03.2012 година за што достави доказ за уплата на средства на сметка на оштетениот .Во записникот за увид е утврдено дека при извршено алкотестирање кај тужениот најдено е присуство на алкохол во крвта од 1,50 промили. Целосната вина на страна на тужениот се докажува и со сообраќајниот вешт наод доставен со тужбата. Од наведените причини предложи да се усвои тужбеното барање и да се задолжи тужениот да го плати на тужителот регресното побарување во износ од 300.000,00 денари со законска казнена камата сметано од поднесување на тужбата до исплатата.

Тужениот во писмениот одговор на тужба го оспори тужбеното барање и истакна приговор на застареност затоа што тужбата е поднесена по истекот на три години од случувањето на незгодата. Наведе дека тужителот нема законски основ да побарува регрес кога тужениот има важечка полиса за осигурување од автоодговорност. Целосна вина за незгодата е на страна на пешакот, независно што истиот бил под мало дејство на алкохол, возилото го управувал согласно сообраќајните прописи. Не достави материјални докази или вешт наод и мислење во поткрепа на овие наводи. Предложи да се одбие тужбеното барање како неосновано.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

73. Тужителите поднесоа тужба против тужениот АД Осигурување Скопје за надомест на штета, вредност на спорот 1.000.000,00 денари. Во тужбата е наведено дека првотужителката е сопруга, а второ и третотужителите ќерка и син на покојниот К.Т. од Скопје. На ден 01.10.2004 година во сообраќајна незгода што се случила во Скопје, лицето К. Т. управувајќи велосипед на патот од Скопје бил удрен со моторно возило од непознат сторител. Притоа се здобил со повреда на главата –фрактура на черепот и на телото и бил однесен во Градска Болница во Скопје каде на ден 14.10.2004 година како резултат на повредите починал. Кон тужбата не е доставено сообраќајно вештачење, а како доказ е доставен секционен протокол за смртта. Со смртта на нивниот сопруг, односно татко тужителите претрпеле штета па предложија да се задолжи тужениот да им ја надомести штетата и тоа на тужителката М. Т. во износ од 600.000,00 денари, а на тужителите С. Т. и Ј. Т. по 500.000,00 денари со законска казнена камата сметано од денот на поднесување на тужбата до исплатата и да им ги надомести трошоците во постапката. Во одговорот на тужбата и на расправите полношникот на тужениот истакна дека од доказите и сообраќајното вештачење доставено со одговорот на тужба не се утврдува со сигурност дека непознато возило е причинител на смртта на покојниот. Видно од сообраќајното вештачење исклучиво виновен за сообраќајната незгода е покојниот кој го управувал велосипедот неосветлен во ноќни услови и претставувал невидлива и неочекувана пречка за возилото, па предложи да се одбие тужбеното барање како неосновано.

74. Тужителот К.М поднесе тужба против осигурително друштво од Скопје за надомест на штета, вредност 540.000,00 денари. Во тужбата наведе дека при управување на сопствено моторно возило изгубил контрола над возилото од непознати причини и удрил во бетонска ограда при што неговото возило е оштетено. Штетата на возилото е утврдена со комисиски записник на износ од 540.000,00 денари. Возилото е осигурано со полиса од автоодговорност кај туженото осигурително друштво, па со оглед да на негова страна нема вина за незгодата, предложи тужениот врз основа на полисата за осигурување од автоодговорност да се задолжи да му ја надомести штетата во наведениот износ со камата од поднесување на тужбата до исплатата. Тужениот во писмениот одговор на тужба истакна приговор на недостиг на активна и пасивна легитимација и предложи тужбеното барање да се одбие како неосновано затоа што не се исполнети законските услови предвидени во соодветниот закон за надомест на штета по наведената полиса склучена со тужителот.

75. Тужителката Г.М поднесе тужба против тужената Б.М за раскинување на договор за доживотна издршка. Во тужбата наведе дека тужителката и тужената се сестри. Без знаење на тужителката нивната мајка која живее заедно со тужената склучила договор за доживотна издршка. Нивната мајка е со нарушено здравје и е сместена во болница поради проблеми со срцето, а поради нарушени односи со

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

мајката заедничкиот живот станал неподнослив и тужената го напуштила нивниот дом и престанала да се грижи за мајката. Од наведените причини предложи да се раскине договорот за доживотна издршка поради тоа што тужената престанала да ги исполнува обврските од договорот. Тужената во одговорот на тужба и на расправата преку полномошникот истакна приговор на недостиг на активна легитимација на страна на тужителката и предложи судот да ја отфрли тужбата. По приемот на одлуката во рок од 15 дена полномошникот на тужената со поднесок истакна дека судот пропуштил да одлучи за трошоците во постапката кои биле предјавени на расправата и побара да донесе соодветна одлука.

76. Тужителот Г.Н поднесе тужба против тужените РМ и Општина Гостивар за надомест на штета вредност 360.000,00 денари. Во тужбата наведе дека истиот се занимава со пчеларство и има пчелни сандаци со пчели поставени во атарот на с.Маврово. На ден 15.08.2013 година во вечерните часови пчелните сандаци биле уништени од диво животно - мечка која исто така го уништила и изела медот кој се наоѓал во сандациите. За настанот пријавил во надлежното министерство при што бил сочинет записник, а од страна на вешто лице е утврдена висината на штетата во вкупен износ од 360.000,00 денари од кои за уништените сандаци во износ од 100.000,00 денари како и за медот и во износ од 260.000,00 денари затоа што поради уништувањето му е ускратена заработувачката. Од наведените причини предложи да се задолжат тужените солидарно да му ја надоместат штетата. Одговорноста на државата произлегува од ЗОО, а второтужениот е солидарно одговорен затоа што општината не презела соодветни мерки за заштита на пчеларите од диви животни. Првотужениот РМ во одговорот на тужба и на расправата го оспори тужбеното барање како превисоко поставено. Второтужениот Општина Гостивар истакна приговор на недостиг на пасивна легитимација, затоа што според законот одговорноста е само на страна на првотужениот.

77. Тужителот С.В од Скопје поднесе тужба против тужената Амбасада на странска држава Во Скопје за надомест на штета. Во тужбата е наведено дека тужителот бил нападат од две кучиња кои излегле од дворот на амбасадата во Скопје и истите му нанеле телесни повреди каснувајќи го за ногата и на раката. Тужителот се јавил на лекар за што му е издадена лекарска документација, а потоа вешто лице изготвило вешт наод во кој се наведени видот карактерот и интензитетот на претрпената штета во вид на страв, физичка болка и намалена општа животна активност. Согласно одредбите од ЗОО ја поднесува тужбата према тужениот и предлага судот да го задолжи да му плати износ од 200.000,00 денари на име надомест на штета со законска казнена камата од пресудување до исплатата. Судот при претходно испитување на тужбата констатирал дека истата е неуредна и побарал од

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

тужителот уредување по однос на својството на тужениот како правно лице. Тужителот постапувајќи по известувањето на судот во писмен поднесок истакнал дека неможе да достави доказ од Централен регистар на РМ дека тужениот има својство на посебно правно лице. Судот по добивање на известувањето донел решение со кое тужбата на тужителот ја отфрлил. Во поднесената жалба тужителот наведува дека првостепениот суд погрешно ги применил законските одредби и дека неправилно постапил кога ја отфрлил тужбата, затоа што во тужбата се дадени доволно податоци со назив и адреса на тужениот и судот бил должен да постапува и да одлучи мериторно по поднесената тужба.

78. Тужителот К.Л поднесе тужба против тужениот осигурително друштво од Скопје за надомест на нематеријална штета за повреда на лични права, вредност 350.000,00 денари. Наведе дека по вина на осигуреникот на тужениот тужителот како пешак бил повреден во сообраќајна незгода од патничко моторно возило и се здобил со телесни повреди. Врз основа на медицинската документација и вештачењето доставено со тужбата предлага да се задолжи тужениот да му го плати наведениот износ со законска казнена камата од пресудување до исплатата. Тужениот во писмениот одговор на тужба и на расправата не го оспори основот на тужбеното барање, но ја оспори висината на истото. Во текот на постапката тужителот почина, па судот постапи согласно ЗПП. Со писмен поднесок доставен до судот лицето Л.Ј го известил судот дека е единствен законски наследник на тужителот и дека ја продолжува постапката према тужениот со предлог да се задолжи тужениот да му ја исплати на законскиот наследник нематеријалната штета која со тужбата ја предјавил неговиот сега покоен татко. Тужениот по прием на поднесокот наведе дека не постои законски основ наследникот на тужителот да побарува надомест на ваков вид на штета од тужениот.

79. Тужителот на ден 16.09.2015 година поднесе тужба против тужената. Во тужбата и на расправите наведе дека е сопственик на стан во Скопје во кој живеел заедно со неговата сопруга се до разводот. По разводот на бракот во текот на јули 2014 година тужителот поради нарушени односи привремено се иселил, а во станот по разводот останала и понатаму да живее сопругата која веднаш истиот месец ја променила бравата. Тужителот тоа го дознал неколку дена по иселувањето кога отишол во станот и неможел да го отклучи со својот клуч. Од наведените причини предлага судот да утврди дека тужената на ден 17.07.2014 година му го нарушила правото на мирно владение на тужителот, да ја задолжи тужената да се исели и да му го предаде во владение станот на тужителот и да се воздржи во иднина од смеќавање на истото. Тужената во одговор на тужба и на расправите го оспори тужбеното барање и наведе дека тужителот не е активно легитимиран да поднесе тужба за смеќавање на владение затоа што истиот доброволно се иселил од станот и повеќе од една година по разводот живее на друга адреса со неговата нова сопруга. Тужената не му го нарушила владението затоа што тој не го владее станот, а на тужената и ги оставил клучевите од станот при неговото заминување. Истакна приговор на застареност на правото за поднесување на тужбата.

РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
АКАДЕМИЈА ЗА СУДИИ И ЈАВНИ ОБВИНИТЕЛИ
ПАВЕЛ ШАТЕВ

80. Тужителот со тужбата побара да се задолжи тужениот да му плати надомест на штета за претрпени физички болки, за душевни болки поради намалена животна активност и за страв вкупен износ од 400.000 денари. Во тужбата е наведено дека тужителот врз основа на писмен договор за дело во траење од 1 месец кај тужениот извршувал работни задачи заварувач – бравар. На ден 18.08.2006 година тужителот качен на вилушкар на висина од околу 3 метри сечејќи метална цевка од старо парно пресечената цевка го погодила по главата од што изгубил контрола и паднал на бетонскиот под при што се здобил со телесни повреди – кршење на петата од десната нога и набиеница на стапалото од левата нога. Тужителот и тужениот заклучиле писмена спогодба за надомест на штетата со која тужениот се обврзал тужителот да го пријави во Агенцијата за вработување, да му ги плаќа придонесите за пензинско, инвалидско и здравствено осигурување сметано од 01.09.2006 година, како и да му исплати плата во целосен износ за цело време додека ќе се наоѓа на боледување, како и да го оствари правото на колективно осигурување и надомест на штета по тој основ од АД за осигурување “Вардар“ - Скопје. Тужениот во одговорот на тужбата предложи тужбеното барање да биде одбиено поради тоа што после штетниот настан помеѓу странките била заклучена спогодба за надомест на претрпената штета, која спогодба целосно била извршена. Тужителот во спогодбата се обврзал да не бара од тужениот надомест на штета, ниту било какви други надоместоци од овој штетен настан. предложи да се одбие тужбеното барање.

81. Тужителот поднесе тужба против тужената за надомест на материјална штета-испуштена корист вредност 250.000,00 денари. Во тужбата е наведено дека по вина на тужената која не му го предава во владение станот сопственост на тужителот и го користи без правен основ, тужителот ја губи можноста да го издава под закуп, па со тужбата бара да се задолжи истата да му ја надомести штетата предјавена со тужбата. При поднесување на тужбата не е платена таксата за тужба. Исто така тужителот тужбата ја доставил само во еден примерок без потпис, па судот постапи согласно ЗПП.